

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2018. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Elsevier Inc. protiv Cyando AG**

(Predmet C-683/18)

(2019/C 82/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elsevier Inc.

Tuženik: Cyando AG

Prethodna pitanja

1. a) Poduzima li operater servisa za dijeljeni smještaj informacija na poslužitelju (*shared hosting*) na kojem korisnici bez odobrenja nositelja prava na raspolaganje javnosti stavljaju sadržaje zaštićene autorskim pravom, radnju priopćavanja javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ (¹), ako

- je postupak prijenosa automatski i provodi se bez prethodnog nadzora ili kontrole operatera,
- operater u uvjetima korištenja upućuje na to da se ne smiju unositi sadržaji kojima se povređuje autorsko pravo,
- radom servisa ostvaruje prihode,
- se servis koristi za zakonite primjene, ali operater ima saznanja da je dostupna i znatna količina sadržaja kojima se povređuje autorsko pravo (više od 9 500 djela),
- operater ne nudi pregled sadržaja ni funkciju pretraživanja, ali neograničeni *download linkovi* koje on stavlja na raspolaganje treće osobe stavljaju u zbirke *linkova* na internetu koje sadržavaju informacije o sadržaju datoteka te omogućavaju pretraživanje određenih sadržaja,
- on uspostavom naknade za *download* koju isplaćuje ovisno o potražnji stvara poticaj za prijenos sadržaja zaštićenih autorskim pravom, a koja u suprotnome korisnici mogu pribaviti samo naplatno

te

- ako se omogućavanjem anonimnog prijenosa podataka povećava vjerojatnost da korisnici neće odgovarati za povrede autorskih prava?

b) Mijenja li se ta ocjena ako 90 do 96 % ukupne uporabe servisa za dijeljeni smještaj informacija na poslužitelju (*shared hosting*) čini stavljanje na raspolaganje ponuda kojima se povređuje autorska prava?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

je li djelatnost operatera servisa za dijeljeni smještaj informacija na poslužitelju u okolnostima koje su navedene u prvom pitanju obuhvaćena područjem primjene članka 14. stavkom 1. Direktive 2000/31/EZ (²)?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

mora li se stvarno znanje o protuzakonitoj aktivnosti ili informaciji i o činjenicama ili okolnostima iz kojih bi bila vidljiva protuzakonita aktivnost ili informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2000/31/EZ odnositi na konkretne protuzakonite aktivnosti ili informacije?

4. Nadalje, u slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

je li spojivo s člankom 8. stavkom 3. Direktive 2001/29/EZ ako nositelj prava protiv davatelja usluge, čija se usluga sastoji od pohrane informacija dobivenih od primatelja usluge i kojom se primatelj usluge služi za povredu autorskog prava ili srodnih prava, može sudski nalog ishoditi samo ako je nakon ukazivanja na očitu povredu ponovno došlo do takve povrede?

5. U slučaju negativnog odgovora na prvo i drugo pitanje:

treba li operatera servisa za dijeljeni smještaj informacija na poslužitelju u okolnostima navedenima u prvom pitanju smatrati počiniteljem povrede u smislu članka 11. prve rečenice i članka 13. Direktive 2004/48/EZ ^(?)?

6. U slučaju potvrdnog odgovora na peto pitanje:

smije li se obveza naknade štete takvog počinitelja povrede u skladu s člankom 13. stavkom 1. Direktive 2004/48/EZ uvjetovati time da je počinitelj povrede postupao namjerno i u odnosu na svoju vlastitu povredu kao i u odnosu na povredu treće osobe te da je znao ili je osnovano pretpostaviti da je morao znati da korisnici platformu koriste za konkretne povrede?

(¹) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001, L 167, str. 10.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.).

(²) Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000, L 178, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.).

(³) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL 2004, L 157, str. 45.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2018. uputio Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – Procureur de la République protiv X

(Predmet C-693/18)

(2019/C 82/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Procureur de la République

Osumljivičnik: X

Druge stranke: stranke koje su postavile imovinskoopravni zahtjev

Prethodna pitanja

1. Tumačenje pojma „dio koji je konstruiran”

1.1. Što obuhvaća pojam „dio koji je konstruiran” naveden u članku 3. stavku 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 ⁽¹⁾, kojim se definira poremećajni uređaj (*defeat device*)?

1.2. Može li se program ugrađen u upravljačko računalo motora ili, općenitije, program koji djeluje na to računalo smatrati dijelom koji je konstruiran u smislu tog članka?